

מסכת ביצה -- כללים ומושגים

ורבה לטעמיה דאמר רבה מאי דכתיב: (שמות טז, ה) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו חול מנין לשבת וחול מנין ליום טוב ואין יום טוב מנין לשבת ואין שבת מנינה ליום טוב	ביצה ב:ב
אמר ליה ביצים גמורות במעי אמן מילתא דלא שכיחא היא ומילתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן	ביצה ב:ב
כי תימא כח ההתיירא עדיף ונפלוג בתרווייהו תרנגולת העומדת לגדל ביצים היא וביצתה בית שמאי אומרים תאכל ובית הלל אומרים לא תאכל	ביצה ב:ב
וספיקא אסורה ואם נתערבה באלף כולן אסורות בשלמא לרבה דאמר משום הכנה הוי ספיקא דאורייתא וכל ספיקא דאורייתא לחומרא	ביצה ג:ג
אלא לרב יוסף ולרבי יצחק דאמרי משום גזרה ספיקא דרבנן היא וכל ספיקא דרבנן לקולא	ביצה ג:ג
אי אמרת בשלמא ספק יו"ט ספק חול הוי דבר שיש לו מתירין וכל דבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל	ביצה ג:ג
רב אשי אמר לעולם ספק יום טוב ספק חול הוי דבר שיש לו מתירין וכל דבר שיש לו מתירין אפילו בדרבנן לא בטיל	ביצה ד:א
ותנן אין מבטלין איסור לכתחלה הני מילי בדאורייתא אבל בדרבנן מבטלין	ביצה ד:ב
כל דבר שיש לו מתירין אפילו בדרבנן לא בטיל	ביצה ד:ב
מאי טעמא עבדינן תרי יומי משום דשלחו מתם הזהירו במנהג אבותיכם בידיכם זמנין דגזרו המלכות גזרה ואתי לאקלוקלי אתמר שני ימים טובים של ראש השנה	ביצה ד:ב
ורב יוסף אמר אף מתקנת רבן יוחנן בן זכאי ואילך ביצה אסורה מ"ט הוי דבר שבמנין וכל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו אמר רב יוסף מנא אמינא לה דכתיב (דברים ה, כו) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם	ביצה ה:א
רבן יוחנן בן זכאי טעמא דנמנו הא לא נמנו לא מאי ואומר ה"ק מכדי כתיב (שמות יט, טו) היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה (דברים ה, כו) לך אמור להם שובו לכם לאהליכם למה לי שמע מינה כל דבר שבמנין צריך מנין אחר להתירו	ביצה ה:ב
סוף סוף יום טוב עשה ולא תעשה הוא ואין עשה דוחה את לא תעשה ועשה	ביצה ח:ב
אמר רב יהודה אמר רב כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור	ביצה ט:א
דבית שמאי סברי גזרינן דלמא אתי לאמלוכי ובית הלל סברי לא גזרינן	ביצה י:א
אמר רב מתנה אין הלכה כר' יהושע בשלמא למאן דאמר הלכה כר' יהושע אצטריך סד"א יחיד ורבים הלכה כרבים קמ"ל הלכה כיחיד	ביצה יא:א
דאמר ר' חנינא רוב וקרוב הלך אחר הרוב	ביצה יא:א
תנן מהו דתימא הוא הדין דאפילו תברא גרמי נמי והאי דקתני עלי להודיעך כחן דבית הלל דאפילו דבר שמלאכתו לאיסור נמי שרו	ביצה יא:א
מהו דתימא טעמייהו דבית הלל משום דאין בנין בכלים ואין סתירה בכלים ואפילו דבתים נמי קמ"ל	ביצה יא:ב
מר סבר ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב ומר סבר ערוב הוצאה לשבת ואין ערוב הוצאה ליום טוב כדכתיב (ירמיהו יז, כב) ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת בשבת אין ביום טוב לא	ביצה יב:א
טומאה ביום טוב מלתא דלא שכיחא היא ומלתא דלא שכיחא לא גזרו בה רבנן	ביצה יח:א
מאי קא עביד אמר רב חנינא בר ביסנא הכא במנורה של חליות עסקינן דמחזי כבונה דב"ש סברי יש בנין בכלים וב"ה סברי אין בנין בכלים	ביצה כב:א
דאמר עולא בריה דרב עילאי כל צרכי חולה עושין ע"י נכרי בשבת	ביצה כב:א
ואמר רב המנונא כל דבר שאין בו סכנה אומר לנכרי ועושה	ביצה כב:א
ר' יהודה היא דאמר דבר שאין מתכוין אסור דאי ר' שמעון האמר דבר שאין מתכוין מותר (דתנן) רבי שמעון אומר גורר אדם מטה כסא וספסל ובלבד שלא יתכוין לעשות חריץ	ביצה כג:ב
כל המחוסר צידה אסור ושאינו מחוסר צידה מותר	ביצה כד:א
אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש	ביצה כח:א
דתניא אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה מתיר אף מכשירי אוכל נפש מ"ט דת"ק אמר קרא (שמות יב, טז) הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשיריו ור' יהודה אמר קרא לכם לכם לכל צרכיכם ות"ק הא כתיב לכם אמר לך ההוא לכם ולא לנכרים	ביצה כח:ב
וקסבר הלכה ואין מורין כן	ביצה כח:ב
אין מטפחין ואין מספקין ואין מרקדין והאידינא דקא חזינן דעבדן הכי ולא אמרינן להו ולא מידי אמר ליה ולטעמך הא דאמר (רבא) לא ליתבי איניש אפומא דלחיא דלמא מגנדר ליה חפץ ואתי לאתויי (ד' אמות ברה"ר) והא הני נשי דשקלן חצבייהו ואזלן ויתבן אפומא דמבואה ולא אמרינן להו ולא מידי אלא הנח להם לישראל מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין	ביצה ל:א

מסכת ביצה -- כללים ומושגים

זפ

דתניא כלי חרס מאימתי מקבל טומאה **משנגמרה מלאכתו** דברי ר' מאיר ר' יהושע אומר משיצרפו בכבשן

ביצה
לב:א

א"ל רבה זוטא לרב אשי אלא מעתה בנה אצטבא ביו"ט דלא עביד אהלא הכי נמי דשרי א"ל התם **בנין קבע** אסרה תורה בנין עראי לא אסרה תורה וגזרו רבנן על בנין עראי משום בנין קבע והכא משום כבודו לא גזרו ביה רבנן

ביצה
לב:ב

כל שהייבין עליו משום שבות משום רשות משום מצוה בשבת חייבין עליו ביו"ט ואלו הן משום שבות לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על פני המים ולא מטפחין ולא מספקין ולא מרקדין ואלו הן משום רשות לא דנין ולא מקדשין ולא חולצין ולא מיבמין ואלו הן משום מצוה לא מקדישין ולא מעריכין ולא מחריםין ולא מגביהין תרומה ומעשר כל אלו ביו"ט אמרו קל וחומר בשבת **אין בין יו"ט** לשבת אלא אוכל נפש בלבד

ביצה
לו:ב

כל שהייבין עליו משום שבות משום רשות משום מצוה בשבת חייבין עליו ביו"ט ואלו הן משום שבות לא עולין באילן ולא רוכבין על גבי בהמה ולא שטין על פני המים ולא מטפחין ולא מספקין ולא מרקדין ואלו הן משום רשות לא דנין ולא מקדשין ולא חולצין ולא מיבמין ואלו הן משום מצוה לא מקדישין ולא מעריכין ולא מחריםין ולא מגביהין תרומה ומעשר כל אלו ביו"ט אמרו קל וחומר בשבת **אין בין יו"ט** לשבת אלא אוכל נפש בלבד

ביצה
לו:ב

ורב אשי אמר משום דהוי ליה דבר שיש לו מתירין **וכל דבר שיש לו** מתירין אפילו באלף לא בטיל

ביצה
לט:א